a Deuſdedit, p. 2. & 4. Anſel. l. 8. c. 39.
b al. Laicis.

SI qui Presbyteri [a], aut Diaconi, qui vel in Eccleſia Catholica priùs ordinati fuerint, & poſtmodum perfidi, ac rebelles contra Eccleſiam ſteterint; vel apud Hæreticos à Pſeudoëpiſcopis, & Antichriſtis contra Chriſti diſpoſitionem profana Ordinatione promoti ſint, & contra altare unum, atque Divinum, ſacrificia foris falſa, ac ſacrilega offerre conati ſint; eos quoque hac conditione ſuſcipi convenit α cùm revertuntur, ut communicent Laici [b], & ſatis habeant, quòd admittuntur ad pacem, qui hoſtes pacis extiterint; nec debere eos revertentes ea apud nos Ordinationis, & honoris arma retinere, quibus contra nos rebellaverint.

¶ Corr. Rom. α *Convenit.*] In originali non eſt verbum iſtud, ſed loco ipſius hæc huic Capiti antecedunt: *Addimus planè, & adjungimus, Frater chariſſime, conſenſu, & autoritate communi, ut etiam ſi qui Presbyteri, &c.* Multa verò in hoc Capite ex ipſo B. Cypriano ſunt emendata.

II. *Item* ex VII. Synodo. [an. 787. *in Bithynia.*]

De iis, qui pro muneribus Ordinationem faciunt, & qui redeüntes ab Hæreſi, in ſuis Ordinibus recipiuntur.

c Ex actione 1. in 7. anathematiſ. Deuſdedit, p. 2. Ivo, p. 4. c. 198. Ex Epiſt. Taraſii ad Joannem.
d Ivo, p. 5. c. 121. Anſel. l. 6. c. 87.
e Act. 13.
f 1. Paral. 22. & 28.
g 2. Paral. 33.
h Matth. 21.
i Marc. 2. & Luc. 5.
k Can. 30. Apoſtol.
l Joan. 11.
m Act. 8.
n Can. 16. Apoſtol.
o Conc. Neocæſ. c. 9. xv. q. 8. c. primo.
p Polyc. l. 6. tit. 12.
q 1. Tim. 3.
r In Epiſt. Taraſii ad Hadrianum, & in vii. Syn. c. 5. ex Canone Apoſt. 30.
ſ In ead. Epiſt. & c. 5. ex Conc. Calched. c. 2. Novella 123. c. 24. apud Julianum Anteceſ.
t Conc. Neocæſ. c. 9.
u Can. 26. al. 28. Apoſt.
x Diſt. 63. omnis electio. Can. Apoſt. 29. al. 31. & in vii. Synodo, c. 3.

SI quis [c] α omnem Traditionem Eccleſiaſticam ſcriptam, vel non ſcriptam violat, anathema ſit. §. 1. Omnis Epiſcopus [d] β, vel Presbyter, aut Diaconus convictus, quòd pro muneribus Ordinationem dederit, vel acceperit; à Sacerdotio cadat. §. 2. Sed dicunt fortaſſe [1] quidam, quia pœnitentiam agimus pro peccato, & Deus indulget illud. Ita & ego dico, quia omnem pœnitentiam recipit Deus, & indulget per pœnitentiam peccata, quæ jam facta ſunt. Novi enim quòd David fornicatorem & homicidam per pœnitentiam receperit Deus, & quòd [2] dixerit de eo [e]: *Inveni virum ſecundùm cor meum, qui faciet omnes voluntates meas.* Novi rurſùs eumdem audientem à Deo [f]: *Non ædificabis mihi domum, quia vir ſanguinum es.* Scio Manaſſem [g] per confeſſionem dimiſſam impietatem ſuam. Scio Meretrices [h], & Telonarios [i] per pœnitentiam receptos: nullum tamen eorum, qui ante Baptiſmum γ peccavit, Sacerdotibus connumeratum. Scio quoſdam, dum eſſent in Mundo, in multa fornicatione manſiſſe: Monachos verò factos quaſi luminaria Mundi reſplenduiſſe; nullum tamen ad Sacerdotium aſcendiſſe. Quod etſi raró δ contigit, nulla tamen Lex Eccleſiæ fuit. Novimus [3] peccatricem priùs Mariam: poſt converſionem, quamvis ſancta, & caſta, tamen inter Diaconiſſas non eſt computata. Sed quid hoc dico? Sequens ſanctos Apoſtolos [k], & venerabiles Patres cum omni fiducia clamo: Qui per Simoniam ordinatus eſt, ſive Epiſcopus, ſive Presbyter, ſive Diaconus; alienus eſt à Sacerdotio; neque enim venalis eſt gratia Spiritûs Sancti. Caïphæ [l] traditio [4], & adinventio [m] Simonis, à Sancto Sacerdotio eſt [5] aliena. §. 3. Et ſi in fornicationem lapſus eſt aliquis poſt Baptiſmum, in Sacerdotium non recipitur. Canones [n] enim hoc prohibent. Si quis verò [o] cum hoc peccato ad Sacerdotium provectus eſt; cognitus degradetur. *Item paulò pòſt.* §. 4. Epiſcopum [p], qui per pecuniam ordinatus eſt, confiteor, quia per pœnitentiam recipitur. Deus enim bonus eſt in omnibus, & aperta viſcera ejus omni homini pœnitenti. Sed quoniam juxta Apoſtolum [q], oportet Epiſcopum irreprehenſibilem eſſe; quicumque per pecuniam, vel ordinaverit aliquem, vel ordinatus eſt, ab omni Sacerdotio alienus ſit. §. 5. Taraſius ε Patriarcha [6] dixit [r]: Quicumque per pecuniam vel ordinant, vel ordinaverunt, vel ordinati ſunt Epiſcopi, vel Presbyteri, vel Diaconi, vel quilibet de numero Sacerdotali; repellantur omnino à Sacerdotali honore [7]; ſicut Simon Magus à Petro. Quicumque [ſ] [8] per pecuniam ζ diſpenſationem, vel curam ſortiti ſunt Monaſteriorum vel Eccleſiarum, vel Religioſarum domorum, Gerontocomiorum, Xenodochiorum, Orphanotrophiorum; cum depoſitione expellantur à diſpenſatione illa, & cura. Qui poſt Baptiſmum [t] cadens in fornicationem ordinatus eſt, ſi poſtmodùm confeſſus fuerit, ceſſet à miniſterio; ſi verò convictus ab aliquo, deponatur omnino. §. 6. Similiter percuſſor [u] Epiſcopus, aut Presbyter, aut Diaconus per ſe, vel per aliquem alium quaſi per hoc timeri volens, deponatur. *Item.* §. 7. Qui per ſeculares [x] Poteſtates ordinatus fuerit, aut Eccleſiam obtinuerit, deponatur: ſi verò Religioſam η domum, expellatur.

¶ Corr. Rom. α *Si quis.*] Caput hoc ex magna parte collectum eſt ex variis locis vii. Synodi; ſed non ex verſione Anaſtaſii Bibliothecarii, quâ alioqui ſæpè uti ſolet Gratianus. Initium quidem eſt in actione prima Anathematiſmo vii.

β *Omnis Epiſcopus.*] Hinc uſque ad verſ. *Taraſius Patriarcha*, ſumpta ſunt ex Epiſtola Taraſii ad Joannem Presbyterum, omiſſis tamen interdum nonnullis verbis: quæ quidem Epiſtola in verſione Anaſtaſii eſt poſt actiones, & Canones vii. Synodi: Sed in nova verſione impreſſa in tomis Conciliorum, eſt ante ipſam Synodum.

γ *Ante baptiſmum.*] Hoc quidem loco perſpicuum erratum eſt, quod autori Gloſſæ negotium exhibuit. ἐδένα δὲ τύτων εἰς ἱερωσύνην ἀριθμηθέντα, εἰ μήπω πρὸ τῦ βαπτίσματος τῦτο πέπραχεν. id eſt, *neminem verò horum in Sacerdotio adnumeratum, niſi ſi fortè ante Baptiſmum hoc admiſit.*

δ *Etſi raró.*] Longè pleniùs in nova verſione. *Quòd ſi autem id ſemel, atque iterùm factum eſt, non tamen conſtim Legem in Eccleſia præſcribit.* Græcè eſt, εἰ δὲ κỳ σπανίως γέγονεν, ὁ νόμος ἐκκλησίας τῦτο.

ε *Taraſius.*] Hæc videntur ſumpta ex Epiſtola Taraſii ad Hadrianum (de quo dictum eſt ſuprà, q. 1. ad c. eos, qui.) aut ex quinto capite ſeptimæ Synodi: quibus locis refertur Canon trigeſimus Apoſtolorum.

ζ *Quicumque per pecuniam.*] Hæc habentur etiam novellâ 123. c. 24. apud Julianum Anteceſſorem.

η *Si verò religioſam.*] Hæc non ſunt in Canone Apoſtolorum.

¶ Pith. 1 *Fortaſſe.*] Abeſt à V. C.
2 *Quòd.*] Abeſt à V. C.
3 *Novimus.*] V. C. *novimus primum peccatricem Mariam.*
4 *Traditio.*] V. C. *traditio eſt.*
5 *Eſt.*] Deeſt in V. C.
6 *Taraſius Patriarcha.*] In V. C. Epigraphe tituli rubricâ ſcripti, ubi vox, *dixit*, abeſt.
7 *Sacerdotali honore.*] V. C. *Sacerdotio.*
8 *Quicumque.*] V. C. *Qui.*

III. *Item* ex Concilio Meldensi, c. 43 [y]. [an. 845. *in Gallia.*]

y Et copioſius in ſchedis de quibus xii.
z 2. *præcariæ.*
a Burch. l. 1. c. 21. Ivo, p. 5. c. 75.
b al. præcavendum.
b al. emiſſam.

De eodem.

PALEA.

CAvendum eſt [z], & ſummoperè ſtudendum [a] [9], ac per virtutem Chriſti ſanguinis interdicendum & Epiſcopis, & Regibus, & omnibus ſublimioribus Poteſtatibus, atque cunctis Fautoribus, & Electoribus quorumcumque, atque Conſenſoribus ſeu Ordinatoribus in gradu Eccleſiaſtico, ut nemo per Simoniacam hæreſim, regiminis locum obtineat, quacumque factione, calliditate, promiſſione, ſeu commoditate, aut datione per ſe, aut per ſubmiſſam [b] [10] perſonam.

¶ Pith. 9 *Studendum.*] V. C. *præcavendum.*
10 *Submiſſam.*] V. C. *emiſſam.*

IV. *Item* in eadem Synodo VII. actione I. [an. 787. *in Bithynia.*]

Qui redeuntes ab Hæreticis recipi poſſint, vel non.

c al. Miron.
d al. Patriarcha.
e Ezech. 18. & 4. Reg. 4.
f ἀμοιβαδόν.

COnvenientibus apud Nicæam Bithyniæ, & conſidentibus Petro Archipresbytero, & Petro Presbytero, & Abbate Monaſterii Sancti Sabæ, locum Tenentibus Hadriani Papæ, & Taraſio Archiepiſcopo Conſtantinopolis, & Joanne, & Thoma Apocriſiariis Apoſtolicarum ſedium Orientalium, & ceteris Epiſcopis; Epiſcopi Siciliæ dixerunt. Dignum eſt α, ut de futuris inquiramus. §. 1. Item Baſilius Epiſcopus Ancyræ dixit. Conſtitutio β Eccleſiaſtica habet canonicè tradita ab antiquo à Sanctis Apoſtolis, & Succeſſoribus eorum, Sanctis Patribus noſtris, & Magiſtris & Sanctis univerſalibus ſex Synodis, & localibus Synodis orthodoxis, ut qui ab aliqua Hæreſi revertuntur ad Orthodoxam Fidem, & Traditionem Catholicæ Eccleſiæ, ſcripto negare debeant Hæreſim ſuam, & confiteri Catholicam Fidem. §. 2. Item Taraſius Patriarcha dixit: Videtur vobis [11], ut Sedes ſuas recipiant, qui ab Hæreſi revertuntur? §. 3. Religioſiſſimi [12] Monachi dixerunt: ſicut receperunt univerſales ſex Synodi ab Hæreſi revertentes, ita & nos recipimus. §. 4. Sancta Synodus dixit: placet omnibus [13] nobis. Et juſſit fieri Baſilius Epiſcopus Ancyræ, & Theodorus Epiſcopus Myrorum [c] civitatis, & Theodoſius Epiſcopus Amorii ſedere in gradibus, & in [14] ſedibus ſuis. §. 5. Item Conſtantinus γ Epiſcopus Cypri dixit: non oportet nos, qui Epiſcopi ſumus, indigere doctrinâ, ſed aliorum eſſe Doctores. §. 6. Item Taraſius Epiſcopus dixit: Malorum δ Doctorum mala eſt [15] doctrina. Eccleſia de malis Doctoribus Sacerdotes non recipit. §. 7. Item Joannes ε Apocriſiarius Orientalium ſedium dixit: Hæreſis ſeparat omnem hominem ab Eccleſia. §. 8. Item Taraſius Epiſcopus dixit: Ecce multi Canonici libri, & Synodici, & Paterni lecti ſunt: & ab Hæreſi revertentes docuerunt nos recipere, ſi aliqua alia cauſa ζ non eſt in eis.

§. 9. Item Petrus η Apocriſiarius Papæ dixit: Romæ exulatus eſt Macharius Hæreticus, à ſancta ſexta Synodo, & quadraginta dierum inducias dedit illi pater noſter Benedictus Papa, & quotidie mittebat ad eum Bonifacium Conſiliarium ſuum, & inſtruebat eum communicatis verbis ex divina Scriptura, & nullatenus voluit emendari. Hoc autem faciebat, ut eum reciperet in Ordine ſuo [16].

§. 10. Item Taraſius Epiſcopus [d] [17] dixit: quid dicitis de Anatolio? nonne etiam in quarta Synodo factus eſt Princeps? & ecce ab ipſo [18] Dioſcoro ordinatus eſt? & nos igitur ita [19] recipiamus eos, qui ab Hæreticis ordinati ſunt, ſicut ordinati ab Hæreticis recepti ſunt. §. 11. Item verè vox Dei eſt [e], quoniam non moriuntur filii pro patribus; ſed unuſquiſque in peccato ſuo morietur [20]: addatur, quoniam ex Deo eſt ordinatio. §. 12. Item Taraſius Patriarcha dixit: audivimus Paterna mandata. Quid igitur? Oportet recipere ab Hæreticis Ordinatos? §. 13. Sancta Synodus dixit: audivimus Domine, & oportet nos [21] recipere.

§. 14. Taraſius Patriarcha dixit: Plures eorum, qui in ſexta Synodo convenerunt, à Sergio, Pyrrho, Paulo, & Petro ordinati ſunt, qui fuerunt Principes Hæreſeos Monothelitarum: quoniam iſti continuatim [f] in Conſtantinopolitana ſede ſederunt: & ab ultimo eorum, Petro ſcilicet, uſque ad ſextam θ Synodum non fuerunt plures quàm [22]

duodecim anni. Thomas verò, & Joannes, & Conſtantinus ab Hæreticis illis Archiepiſcopi facti ſunt, & tamen propter hoc non ſunt reprobati. §. 15. Sancta Synodus dixit: hoc manifeſtum eſt. §. 16. Conſtantinus Epiſcopus Cypri dixit: ſufficienter oſtenſum eſt, quòd ab Hæreticis venientes recipiendi ſunt. Si verò quis ſponte ad Hæreticum vadit, & accipit Ordinationem, non recipiatur.

§. 17. Item Taraſius Patriarcha dixit: Et ego refuto eos, qui ob hujuſmodi cauſam ad [23] fidei ſubverſionem ordinati ſunt; & maximè cùm præſentes eſſent orthodoxi Epiſcopi, à quibus poterant ordinari. Sic eſt enim Paternus intellectus. Si verò Synodalis ι conſonantia [24] fuerit, & unitas Eccleſiarum de Orthodoxis, qui præſumpſerint ab immundis Hæreticis ordinari, depoſitioni ſubjaceant. Sancta Synodus dixit: hoc eſt juſtum judicium.

¶ Corr. Rom.] Hoc etiam Caput collectum eſt ex variis locis primæ actionis ejuſdem ſeptimæ Synodi, omninóque operæpretium eſt integram illam actionem perlegere: nonnulla tamen notabuntur.

α *Dignum eſt.*] Locus hic eſt poſt recitationem nominum Epiſcoporum, qui convenerant: ſed valdè conciſè refertur: quod in aliis etiam locis hujus capitis evenit.

β *Conſtitutio.*] Verba, quæ proximè huic parti antecedunt, ſunt hæc, ἀπὸ λιβέλλε ἀνέγνω ὅτως. id eſt, ut interpretatur Anaſtaſius, *ex libello legit ita.* Non enim ſententiam dicit nunc Baſilius, ſed abjurat hæreſim, in quam cum aliis lapſus fuerat: quam abjurationem unà cum profeſſione Catholicæ fidei oportuit ipſum ex libello, quod nunc etiam in more poſitum eſt, recitare. Libellus verò hic incipit, *Conſtitutio, &c.*

γ *Conſtantinus.*] Poſt receptionem Baſilii, Theodori, & Theodoſii, acceſſerunt alii Epiſcopi, qui in eamdem Hæreſim lapſi, admitti ſe à ſancta Synodo eodem modo poſtulabant; & cùm unus ipſorum excuſationis gratiâ, dixiſſet, ſe à malis Magiſtris ſeductum fuiſſe, Conſtantinus Epiſcopus Conſtantiæ, quæ in Cypro eſt, hoc ei exprobravit. Exprobratio Græcè ſic habet, ἔδει ὑμᾶς ἐπισκόπους ὄντας μὴ διδασκαλίας δεῖσθαι, ἀλλὰ διδασκάλους εἶναι ἑτέρων, quæ ſic Anaſtaſius vertit, *Oportebat vos, cùm eſſetis Epiſcopi, diſcendi nullam neceſſitatem habere: ſed Magiſtros eſſe potiùs aliorum.*

δ *Malorum.*] Cùm Hypatius & alii Epiſcopi, qui à ſancta Synodo admitti petebant, dixiſſent, à malis Magiſtris malas ſe doctrinas accepiſſe, reſpondens eis Taraſius Patriarcha inquit, ἐπειδή περ εἴπατε, κακῶν διδασκάλων κακὰ τὰ μαθήματα, ἡ ἐκκλησία ἐκ κακῶν διδασκάλων ἱερεῖς δέχεσθαι ὀ προσίεται, id eſt, *Quandoquidem dixiſtis, malorum Doctorum malæ diſciplinæ, Eccleſia, ut ex malis Doctoribus Sacerdotes admittat, non facilè adducitur.* Ex quo apparet Taraſium non contradicere Conſtantino, ut autor Gloſſæ putavit.

ε *Item Joannes.*] Poſt recitata verba Taraſii, cùm in Synodo dubitaretur, an etiam hi, ſicuti tres priores recepti erant, ſtatim eſſent recipiendi, Joannes Apocriſiarius Patriarchæ Antiochiæ, & Conſtantinus Epiſcopus Conſtantiæ Cypri petierunt, ut Canones, & Sanctorum Patrum libri eò ſpectantes legerentur, ut maturiùs poſſet conſtitui, quomodo redeuntes ab Hæreſi ad Eccleſiam Catholicam eſſent recipiendi; & cùm de octavo Canone primæ Nicænæ Synodi (in quo de Catharis recipiendis agitur) diſſereretur, Joannes hæc eſt interlocutus.

ζ *Si aliqua alia cauſa.*] Græcè eſt, κỳ ἐάν τις αἰτία πονηρὰ ὀκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς, quæ Anaſtaſius vertit, *niſi fortè in eis maligna fuerit noxa reperta.* & paulò pòſt, *ſi non in illis aliqua cauſa nefaria.*

η *Petrus.*] Poſt multos Canones lectos, & multas ſanctorum Patrum autoritates recitatas cùm Taraſius ex illis collegiſſet, ab Hæreſi revertentes eſſe recipiendos in Catholica Eccleſia; Petrus legatus Hadriani Papæ, exemplo Benedicti Papæ id confirmat.

θ *Uſque ad ſextam.*] Græcè eſt, ἕως τῆς ἕκτης συνόδου ἔτη πλέον ὀ διῆλθον, ἢ δεκαπέντε; id eſt, *uſque ad ſextam Synodum non interceſſerunt anni plures, quàm quindecim.*

ι *Si verò Synodalis.*] Græcè legitur, ἐὰν δὲ συνοδικὴ ἐκφώνησις γένηται, κỳ ὁμόνοια τῶν ἐκκλησιῶν ἐπ' ὀρθοδοξίᾳ, ὁ τολμῶν ἀπὸ τῶν βεβήλων αἱρετικῶν χειροτονεῖσθαι, τῇ καθαιρέσει ὑποπεσεῖται, quæ Anaſtaſius vertit: *Si autem Synodica promulgatio, & concordia Eccleſiarum, causâ orthodoxiæ, facta fuerit, qui præſumpſerit à profanis Hæreticis ordinari, depoſitioni ſuccumbet.*

¶ Pith. 11 *Vobis.*] V. C. *nobis.*
12 *Religioſiſſimi.*] V. C. *religioſi.*
13 *Omnibus.*] V. C. *omnibus &.*
14 *In.*] Abeſt à V. C.
15 *Eſt.*] Abeſt à V. C.
16 *In ordine ſuo.*] Deſunt in V. C.
17 *Epiſcopus.*] V. C. *Patriarcha.*
18 *Ipſo.*] V. C. *impio.*
19 *Ita.*] Deeſt in V. C.
20 *Morietur.*] V. C. *moritur.*
21 *Nos.*] V. C. *eos.*
22 *Plures quàm.*] V. C. *pluſquam.*
23 *Ad.*] V. C. *aut.*
24 *Conſonantia.*] V. C. *conſonantia facta.*

Gratian. 3. Pars.

Ex hac autoritate datur intelligi, quòd qui ab unitate Catholicæ fidei in Hæreticorum ſocietatem tranſierit, ut de manibus eorum Eccleſiaſticæ dignitatis Sacramenta percipiat; vel qui contemptis Orthodoxis ab Hæreticis ordinari deſideraverit, etſi poſteà ſuæ abrenuntians Hæreſi ad Eccleſiam redierit, officio tamen accepto fungi non poterit. Autoritate verò Cypriani [g] prohibentur ab adminiſtratione Eccleſiaſtica, qui intra Catholicam Eccleſiam ordinati ad fidei impugnationem dilabuntur. Porrò Simoniaci nec ab Hæreticis ordinantur ad fidei ſubverſionem; nec intra Eccleſiam Catholicam ordinati adverſùs fidem armantur. Quamvis enim nonnullos per pecuniam ordinent; non tamen fidem impugnant, nec gratiam Spiritûs Sancti venalem prædicant. Unde veraci pœnitentia, cùm Hæreſim ſuam deteſtati fuerint, præmiſſis autoritatibus non prohibentur recipi in ſuis gradibus. Verumtamen Capitulo illo Nicænæ Synodi [h], *ſi quis per pecuniam, &c.* & illo alio ſeptimæ Synodi [i], *ſi quis omnem traditionem, &c.* & Innocentii, & aliorum [k] multorum autoritatibus irreparabiliter damnari jubentur. Hinc etiam

g Suprà *eád. ſi qui Presbyteri.*
h Fortè ſuprà *eâd. q. 1. qui per pecunias*, aut *q. 7. c. ſi quis omnem. §. quicumque per pecuniam.*
i Suprà *eád. q. 7. ſi quis. q. 3. c. ult. q. 1. c. Arianos.*
k 1. *q. 1. c. ſi quis confugerit. & c. qui ſtudet. & c. ſi quis Epiſcopus per pecuniam.*
l Ivo, *p.* 5. *c.* 115.

V. Leo IV. Epiſcopis Britanniæ. [c. an. 850. *Româ in Angliam.*]

In Ordine malè accepto Simoniaci pœnitentiam agere non poſſunt.

REquiritis [l] [25] de iis, qui turpiſſimo lucro columbas in templo Domini vendere non pertimeſcunt, & ſua facta [26], improba temeritate, Simonis hæreſi, conjungunt, utrùm poſſint in Ordine pœnitentiam agere; an tantummodo extra Ordinem, & Sacerdotalem fieri gradum. Quod nos quidem convictis & iis, qui tam deteſtabile nefas (quod jam multis eſt damnatum Conciliis) peregiſſe noſcuntur, nullâ poſſumus pœnitentiâ ſubvenire, & tot ſpiritualibus Patribus obviare, ſed in illorum Patrum me ſententia convenire omnibus certum ſit.

¶ Corr. Rom.] Epiſtolæ hujus Leonis IV. ad Epiſcopos Britanniæ magna pars, (in qua etiam eſt hoc Caput) habetur in codice pervetuſto.

¶ Pith. 25 *Requiritis.*] Chronicon Britanniæ *pag.* 160.
26 *Sua facta.*] V. C. *ſui acta.*

Gratian. 4. Pars.

Niſi rigor diſciplinæ quandoque relaxetur ex diſpenſatione miſericordiæ. Multorum enim crimina ſunt damnabilia, quæ tamen Eccleſia tolerat pro tempore, pro perſona, intuitu pietatis, vel neceſſitatis, ſive utilitatis, & pro eventu rei. Pro tempore: ſicut Gelaſius, qui cùm neceſſitate temporis videret Italicam Eccleſiam propter belli famiſque incurſionem ferè omnium Clericorum officio deſtitutam, adeò ut pleriſque populis, ſubſidia regendarum deeſſent animarum; conceſſit de Monachis, vel de Laicis Clericos aſſumi, ita dicens

VI. Idem Gelasius I. Epiſcopis per Lucaniam, *Epiſt.* 1. *cap.* 1. [an. 494. *Româ in Lucaniam.*]

Pro temporum neceſſitate Apoſtolicæ ſedis Decreta temperantur.

m Polyc. *l.* 7. *tit.* 15. Anſel. *l.* 2. *c.* 34. Ivo, *p.* 3. *c.* 141.

NEceſſaria [m] rerum diſpenſatione [27] conſtringimur, & Apoſtolicæ ſedis moderamine convenimur, ſic Canonum paternorum decreta librare, & retrò Præſulum, Deceſſorúmque noſtrorum præcepta metiri, ut quæ præſentium neceſſitas temporum in [28] reſtaurandis [29] Eccleſiis relaxanda depoſcit, adhibita diligenti conſideratione (quantùm poteſt fieri) temperemus.

¶ Pith. 27 *Diſpenſatione.*] 2. V. C. *diſputatione.*
28 *In.*] Deeſt in 2. V. C.
29 *Reſtaurandis.*] V. C. *reparandis.*

Gratian.
n *diſt.* 55.

Item, *Priſcis igitur, &c.* [Require ſuprà [n] in tractatu Ordinandorum.] Item Innocentius Papa cùm pro neceſſitate temporis, ne nimium ſcandalum eſſet in Eccleſia, Ordinatos à Bonoſo hæretico ſuſciperet, ait in Decretis ſuis

VII. Innocentius I. *Epiſt.* 22. ad Epiſcopos Macedoniæ, *c.* 5. [an. 414. *Româ in Macedoniam.*]

Ceſſante neceſſitate debet ceſſare quod urgebat.

o Suprà *eád. q.* 1. *quod pro neceſſitate.* Ivo *in prologo.*

QUod pro remedio [o], ac neceſſitate temporis ſtatutum eſt; conſtat primitùs non fuiſſe. & *infrà.*

§. 1. Quod ergo neceſſitas pro remedio reperit; ceſſante neceſſitate, debet utique ceſſare pariter quod urgebat: quia aliud α eſt ordo legitimus; aliud, quod uſurpatio ad præſens fieri tempus impellit.

¶ Corr. Rom. α *Quia aliud.*] In originali, & apud Ivonem, & in multis manuſcriptis Gratiani legitur, *alius* [30] *eſt ordo legitimus, alia uſurpatio, quam ad præſens fieri tempus impellit.*

¶ Pith. 30 *Alius &c.*] Ita etiam 3. V. C.

Gratian.

Similiter ex diſpenſatione etiam de Novatianis, ut ad Eccleſiam redeuntes ordinentur, ſtatutum eſt

VIII. In Nicæno Concilio I. *c.* 8. [an. 325. *in Bithynia.*]

Iterùm ordinentur, qui ex Novatianis ad Eccleſiam redierint.

SI qui voluerint venire ad Eccleſiam Catholicam, & Apoſtolicam [31] ex Novatianis; placuit ſancto Concilio, ut or-